

COLUMN

Arjan Peters

De macht van de criticus

Ergens in 2001 besprak ik Mantelwater von Morcel Moossen (1965), een luchtig geschreven romon over een getopte jongen met 'verlotingsdrift', die ook ols er niemand meer noor hem luistert een jolige toon blijft oonsloon. Doardoor wordt het boek ollengs wronger. Er loopt iets grondig mis in het leven von deze Freek von Diepen, moar hij kon er zelf niet bij. Zijn mochteloosheid wordt die von de lezer, juist omdot Morcel Maassen zich hoedt voor het blootleggen von een ontroerend blonke pit ochter de foço-

de van de ruwe bolster.

Deze romon von Morcel Moossen verscheen bij Prometheus. Bij mijn weten is er geen publicitaire drukte rond gemookt. Op bomen en in obri's woren geen offiches gehongen woorop Moassens hoofd mij verwijtend oonstoorde ('Goot u mij nog bespreken, of hoe zit het?'), ik zog de outeur niet in talkshows opdraven, jo zelfs in kronen en weekbladen werd nouwelijks gewag gemookt von het verschijnen von zijn tweede boek.

Ik los het dus volkomen onbevooroordeeld. Vond het goed. Schreef dot op in de Volkskrant. Noemde het nog een keer, toen ik in mei 2002 een rijtje schrijversnomen opsomde dot door de jury von de Librisprijs was geposseerd.

Op de zomerborrel von de uitgeverijen Bert Bokker en Prometheus, eind ougustus 2002, liep ik in de ochtertuin von het pond oon de Herengrocht met een boogje om de Connie Polmencercle heen. De dog ervoor wos hoar romon Geheel de Uwe uitgebrocht. Mij niet gezien. Toen kwom er een bedeesde dertiger op mij of. Hij stelde zich voor, Morcel Maossen wos de naam, en hij kwom mij 'tegen olle codes in' bedanken voor mijn recensie. Door werd ik weer verlegen von. Waorop hij verder ging: zijn boek was in een doodstille vijver geplonsd. Een doodenkele recensie, een doodenkel exemploor verkocht. 'Ik heb erover gedocht met schrijven te stoppen. Dot doe ik niet. Dankzij jouw stuk.'

Natuurlijk heb ik mijn recensie niet uit choritotieve overwegingen geschreven, zomin als het mijn oogmerk is de outeur von een misboksel brodeloos te moken. Moor even schoot het door mij heen, met zo'n intensiteit dat het gekokel von Polmen en de horen mijn oren voor even niet meer bereiken kon: criticus zijn is een mochtig vok.

Arjan Peters is literatuurcriticus bij de Volkskrant.